

fremstille det som en uhyre Gevinst, at nu er der Progression i Formueskatten. I det Dokument, som blev udsendt angaaende den Overenskomst, som blev sluttet — det stammer aabenbart fra Regeringspartiet —, stod der ogsaa, at Progressionen var sikret. Men den Progression, som findes i den Formueskat, som forlader os her, er ren og skær formel; der er ingen som helst Progression i den, som betyder noget. Ved Forsvarsskatten indførtes der en Progression paa Formuen fra 0,6 til 1 pro mille; ved det Regeringsforslag, som fremsattes i Efteraaret, ønskedes denne Progression i nogen Grad forøget, idet man vilde gaa op til at kunne beskatte Formuer over 30,000 Kr. med 1,6 pro mille. Folketinget fandt, at dette var urimeligt lidt; det blev fremhævet fra alle Sider, at man standsede denne Progression for tidligt, og man førte derfor Progressionen videre, idet man gik op til 1,9 pro mille, en Skala, som altsaa traf al Formue paa over 200,000 Kr. — det var jo en Rateskala, der den Gang var Tale om. Nu vender den derimod tilbage til os som en Skala, der begynder med 0,6 og ender med 1,25, altsaa ender under det, som Regeringen oprindelig foreslog, og langt, langt under det, som Folketinget satte Progressionen op til, fordi det fandt den af Regeringen foreslaaede for lav. Men derfor er denne Progression rent og skært Blændværk. Man har lavet en nydelig, lille Trappestige: 80—85—100—120—125 pro mille paa de smaa og mellemstore Formuer, paa Formuer indtil 200,000 Kr.; men saa snart den rigtig store Formue begynder, fra de 200,000 Kr. til de mange Millioner — jeg ved ikke, om vi ikke her i Landet have en Formue paa en Snes Millioner —, men altsaa fra de 200,000 Kr. til det største Beløb, som findes samlet paa een Haand her i Landet, er Progressionen holdt nede paa 1,25 pro mille, der er ingen yderligere Progression. Det er en Beskyttelse af Storformuen, som det er ganske naturligt, at det Ting, der varetager Storformuens Interesser, yder, og derfor har Storformuens Ting i høj Grad Grund til at være tilfreds med den Udgang, denne Sag har faaet.

Jeg ser derfor saaledes paa dette Forhold, at hvad der er sket under denne Sags Behandling her i Rigsdagen, er dette, at Højre har indkasseret alle de Indrømmelser der ere gjorte, alle! Dette Forhold tilsløres maaske en Smule af noget, som er foregaaet paa et vist Tidspunkt under Vejs, og jeg er ikke i Tvivl om, at de Herrer ville fremhæve det, ligesom det ærede Medlem fra Bjerre

(Jørgen Jensen) har fremhævet det. Naar man skal tale om Højres Sejr i denne Sag, er det derfor ikke Landstingets Højres Sejr, der kan blive Tale om; Landstingets Højre har paa et vist Tidspunkt gabet saa højt, at Kæberne gik af Led, og det et Øjeblik ikke kunde faa Munden i igen, det fandt dog hurtigt den rette Kur til at faa Munden lukket over den gode Mundfuld, dette er. Den, som har Grund til at indkassere dette Resultat som en Sejr, er Højre her i Folketinget, personliggjort i det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), thi hvad det ærede Medlem for Københavns 4de har sagt ved Begyndelsen af disse Sagers Behandling — jeg beder det gennemlæst —, er det Resultat, der foreligger her. For ethvert Punkts Vedkommende findes der i det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds' Tale angivet: Saadan og saadan vil det blive. Det var vistnok ogsaa i Forudanselsen herom, at det ærede Medlem forleden Dag, da der undslap den højtærede Konseilspræsident et uovervejede Udtryk, idet Konseilspræsidenten sagde: Gud Fader bevar os for at have det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds til Meningsfælle, øjeblikkelig svarede: Jeg tror ikke, at Gud Fader vil bevare den højtærede Konseilspræsident for at have mig til Meningsfælle. Det ærede Medlem har faaet fuldkommen Ret deri, hvad enten det nu er den ene eller den anden Magt, som har sendt Regeringspartiet ham paa Halsen. Han har fuldkommen sejret, og jeg for mit Vedkommende synes, at Regeringspartiet nu skulde anerkende dette derved, at den ærede Finansminister, som nu vel maa synes at have gjort Ulykker nok her i Landet, og som vel i alt Fald maa føle sig træt og rede til at hvile paa sine Laurbær, kunde overlade Pladsen til den Mand, der har gennemført Forliget, og bede Partiet overføre den Tillid paa ham, som det har skænket hans Forgænger.

Jeg vil gerne have Lov til at fremsætte en Bemærkning om en Enkelthed vedrørende en af Skattelovene. Tillægsafgiften er altsaa foreslaaet at skulle bortfalde helt og holdent, og derved forsvinder den sidste Rest af den Politik, som Regeringspartiet en Gang var saa overmaade stolt af. Jeg beder de Herrer om at læse tilbage i deres Blade for 1907 og se, paa hvilken Maade de Herrer red igennem Landet glædestraalende og triumferende over, at de havde indført en Værdibeskatning paa Alkohol, hvorledes Vilhelm Lassen i Spidsen lagde denne Sag til Rette og